

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 186

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 8 martie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 761 din 22 noiembrie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil	2–5
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
13. — Ordonanță de urgență pentru completarea Legii nr. 176/2018 privind internshipul	6
129. — Hotărâre privind reactualizarea valorii taxelor pentru activitățile miniere, prevăzute de Legea minelor nr. 85/2003	7
130. — Hotărâre privind stabilirea instituțiilor publice și organelor de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului, și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului	8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
562. — Ordin al ministrului transporturilor privind aprobarea încheierii Contractului de servicii publice de transport cu metroul pentru anul 2019 al Societății de Transport cu Metroul București „METROREX” — S.A.	9
ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DÔMENIUL ENERGIEI	
36. — Ordin privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelelor de distribuție a energiei electrice	10–15
ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI	
4. — Hotărâre pentru modificarea Normelor procedurale privind monitorizarea și controlul activității consultanților fiscali, aprobate prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 14/2011	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 761**

din 22 noiembrie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel-Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, excepție ridicată de Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca și Societatea Mokoryte — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.298/1.285/2013/a16 al Tribunalului Specializat Cluj și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 525D/2018.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca, domnul avocat Florin Bulieris, din Baroul Cluj, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autoarea excepției de neconstituționalitate Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca a depus la dosar un memoriu, în susținerea excepției de neconstituționalitate invocate, prin care solicită reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, concretizată în Decizia nr. 267 din 24 aprilie 2018, și, în consecință, admiterea excepției.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autoarei excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens se susține, în esență, că situația existenței unui concurs între un privilegiu special imobiliar și o ipotecă legală a făcut obiectul mai multor analize doctrinare, dintre care s-au concurat trei opinii, însă numai una dintre ele este valorificată în Decizia Curții Constituționale nr. 267 din 24 aprilie 2018, ca premisă a analizei excepției de neconstituționalitate. Or, se arată că, în condițiile inexistenței unei decizii a Înaltei Curți de Casație și Justiție, pronunțată în soluționarea fie a unui recurs în interesul legii, fie în dezlegarea unei chestiuni de drept, printr-o hotărâre prealabilă, obligatorie pentru instanțele de judecată, rezultă că acestea sunt libere să adopte oricare dintre opiniile exprimate în doctrină, iar Curtea Constituțională trebuie să aibă în vedere toate aceste opinii și să nu excludă posibilitatea instanțelor care judecă fondul cauzei să își fundamenteze soluția pe oricare dintre aceste opinii, care analizează situația lipsei unui termen pentru exercițiul prerogativelor de conservare a privilegiului special imobiliar.

4. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată și menținerea

jurisprudenței Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 267 din 24 aprilie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea civilă nr. 1.947 din 6 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.298/1.285/2013/a16, **Tribunalul Specializat Cluj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca și Societatea Mokoryte — S.R.L. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva raportului asupra fondurilor obținute din lichidare și din încasarea de creanțe și a planurilor de distribuire între creditorii întocmite în cauză de către lichidatorul judiciar, în cadrul unei proceduri de insolvență.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** invocate de Societatea Mokoryte — S.R.L. din Cluj-Napoca se susține că prevederile art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 sunt neconstituționale deoarece, prin această convertire de plin drept a privilegiilor speciale imobiliare în ipotecă legală, se realizează o restrângere a dreptului real accesoriu — privilegiul special imobiliar născut sub imperiul Codului civil de la 1864, iar această restrângere nu respectă condițiile cumulative prevăzute de dispozițiile art. 53 din Constituție. În acest sens se arată că această convertire conduce la pierderea rangului de preferință, înlăturând tocmai efectul esențial al privilegiilor speciale imobiliare, un efect câștigat în același timp cu nașterea *ope legis* a acestui drept real accesoriu, de care beneficiarii lui așteaptă în mod legitim să se prevaleze.

7. Se mai arată că această convertire încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, dat fiind faptul că transpune efectul retroactiv al legii noi asupra privilegiilor speciale imobiliare născute sub imperiul Codului civil din 1864, iar prin aceasta este afectată însăși substanța dreptului născut anterior. Pentru aceleași motive se susține și încălcarea prevederilor art. 44 din Constituție, precum și a prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 se susține că, potrivit prevederilor legale cuprinse în art. 155 alin. (1), conținutul privilegiilor va fi guvernat de legea în vigoare la data nașterii lui, însă textul de lege criticat aduce modificări tocmai conținutului privilegiilor. Astfel, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, data îndeplinirii formalităților de publicitate nu trebuia să aibă vreun impact asupra rangului privilegiilor, care trebuia să fie același, indiferent de momentul înscrierii în cartea funciară, câtă vreme privilegiul este născut sub imperiul vechii reglementări. Prin urmare, se susține că, în temeiul textului de lege criticat, titularul privilegiului special imobiliar legal dobândit

nu mai poate beneficia de preferința dreptului, în raport cu alți creditori, motivat de faptul că data înscrierii în cartea funciară determină o convertire a rangului, aspecte ce contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) și ale art. 53 din Constituție.

9. De asemenea, în motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că această convertire a privilegiilor speciale imobiliare în ipoteci legale aduce atingere privilegiului legal imobiliar, ca drept real accesoriu dreptului de proprietate, ce beneficiază de protecția constituțională și convențională a proprietății private și constituie o restrângere a acestor drepturi reale accesorii născute în temeiul Codului civil din 1864, restrângere care nu respectă condițiile cumulative prevăzute de art. 53 din Constituție.

10. Se mai arată că, în temeiul art. 1.722 din Codul civil din 1864, beneficiarul unui privilegiu legal imobiliar avea, în virtutea dreptului dobândit *ope legis*, așteptarea legitimă de a-și valorifica creanța înaintea altor creditori. Or, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, criticate în prezenta cauză, convertirea privilegiilor speciale imobiliare în ipoteci legale echivalează cu o deposedare de ordine de preferință, în condițiile în care „rangul privilegiilor convertite este unul ordinar, dat de data înscrierii în cartea funciară, iar nu de data nașterii dreptului.” Astfel, beneficiarul unui privilegiu imobiliar poate pierde ordinea de preferință în fața unui creditor ipotecar, al cărui drept s-a născut și a fost înscris în cartea funciară în temeiul noului Cod civil, dar anterior înscrierii ipotecii legale convertite.

11. Se mai arată că, potrivit textului de lege criticat, data transformării privilegiilor deja înscrise în cartea funciară, până la intrarea în vigoare a Codului civil, este 1 octombrie 2012, respectiv la un an de la data intrării în vigoare a Codului civil. Astfel, dacă până la această dată beneficiarul privilegiului ar fi intrat în concurs cu alți creditori, el s-ar fi putut prevala de dreptul său de preferință, însă după această dată nu va mai beneficia de cauza de preferință dată de calitatea creanței sale, respectiv aceea de privilegiu special imobiliar, iar nu de ipotecă legală. Se mai susține că, deși în doctrină se arată că privilegiile speciale imobiliare sunt în fond ipoteci privilegiate, acest lucru nu justifică restrângerea conținutului unui drept real de garanție, în temeiul dispozițiilor tranzitorii criticate. În acest mod se aduce atingere însăși substanței drepturilor dobândite în temeiul art. 1.737 din Codul civil din 1864, fără a fi întrunite condițiile restrictive reglementate prin art. 53 din Constituție, respectiv fără ca măsura să fie necesară și proporțională.

12. În acest sens se mai arată că drepturile reale accesorii, astfel cum sunt privilegiile imobiliare, nu sunt drepturi absolute, însă limitarea acestora poate fi admisă numai în măsura în care legiuitorul a urmărit un scop legitim și există un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul urmărit. Or, scopul urmărit de legiuitor prin reglementarea criticată nu este nici clar, nici determinat, ci, dimpotrivă, creează un dezechilibru între interesele creditorilor aflați în concurs. De asemenea nu sunt acordate garanții suficiente pentru conservarea drepturilor câștigate ca urmare a nașterii privilegiului imobiliar în temeiul Codului civil din 1864, care impunea un alt regim juridic decât cel actual, aferent ipotecilor legale imobiliare.

13. În ceea ce privește neconstituționalitatea dispozițiilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 se arată că, deși potrivit art. 155 alin. (1) din același act normativ, conținutul privilegiilor va fi guvernat de legea în vigoare la data nașterii lui, totuși, textul de lege criticat modifică un aspect legat de însuși conținutul acestui drept real imobiliar. Astfel, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, efectuarea sau nu a formalităților de publicitate nu ar fi trebuit să aibă relevanță în păstrarea rangului de prioritate, dobândit conform legii în vigoare la momentul

nașterii dreptului. Cu alte cuvinte, în opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, indiferent de momentul înscrierii în cartea funciară și de faptul că lipsa înscrierii este imputabilă sau nu titularului privilegiului, câtă vreme privilegiul este născut sub imperiul vechii reglementări, rangul de prioritate dobândit trebuia să rămână același, iar nu să fie transformat, în raport cu data înscrierii în registrele de publicitate.

14. Se mai arată că în acest mod sunt încălcate și principiul constituțional al neretroactivității legii civile, precum și prevederile art. 53 din Constituție.

15. **Tribunalul Specializat Cluj** apreciază că excepția este neîntemeiată, arătând că, în raport cu prevederile art. 1.722, art. 1.738, art. 1.742 și art. 1.745 din Codul civil din 1864, în ceea ce privește opozabilitatea privilegiului sau, actualmente, a ipotecii legale, nu există diferențe care să susțină ipoteza unei restrângeri a dreptului. Se mai apreciază că, prin modalitatea de reglementare aleasă de legiuitor, s-a realizat o raționalizare a garanțiilor recunoscute de lege, iar nicidecum o restrângere a acestora. Textele de lege criticate fixează modalitatea de adaptare a vechilor privilegii la cerințele noului Cod civil, fără a cuprinde o restrângere a conținutului acestora, mai ales dacă se are în vedere dispoziția cuprinsă în art. 155 alin. (1) din Legea nr. 71/2011, potrivit căreia „constituirea, conținutul și opozabilitatea privilegiului sunt supuse dispozițiilor legii în vigoare, la data când s-au născut”. Mai mult, se apreciază că, dată fiind situația concretă a autoarelor excepției de neconstituționalitate, al cărui privilegiu nu a fost notat în cartea funciară și nu este notat nici la data ridicării excepției, nu se poate reține o eventuală restrângere, privilegiul acestora nefiind opozabil, la acest moment, celui alt creditor ipotecar. Se mai apreciază că, dacă s-ar accepta o eventuală restrângere a garanției reale accesorii, aceasta ar fi în concordanță cu dispozițiile art. 53 din Constituție, norma criticată stabilind un termen rezonabil pentru creditorul privilegiat de a-și executa garanția, iar, pe de altă parte, reglementarea unitară a sistemului de garanții corespunde unui interes public, legitim.

16. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție se apreciază că textele de lege criticate nu aduc atingere drepturilor decurgând din privilegiile anterioare, creditorii păstrându-și nealterate garanțiile existente, într-o altă formulă juridică, impusă de noul sistem de garanții instituite de noul Cod civil.

17. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, înscrisurile depuse, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii

nr. 287/2009 privind Codul civil, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 10 iunie 2011, potrivit căroră:

— Art. 78 alin. (2): „(2) *Privilegiile speciale imobiliare, înscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare până la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, în condițiile prevăzute la alin. (1), se convertesc de plin drept în ipoteci legale după expirarea unui termen de un an de la intrarea în vigoare a Codului civil sau, după caz, de la data înscrierii și se vor supune dispozițiilor Codului civil.*”;

— Art. 155 alin. (3): „(3) *Privilegiile pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării acestora.*”

21. Prevederile art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 fac trimitere la art. 78 alin. (1) din același act normativ, potrivit căruia: „(1) *Privilegiile speciale imobiliare și ipotecile legale născute până la intrarea în vigoare a Codului civil pot fi înscrise și după această dată, fie în vechile registre de publicitate imobiliară, dacă pentru imobilele grevate nu sunt deschise cărți funciare noi în condițiile art. 58¹ din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fie în noile cărți funciare, potrivit dispozițiilor acestei din urmă legi.*”

22. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile, art. 20 alin. (1) cu referire la aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor în concordanță cu tratatele internaționale privind drepturile omului la care România este parte, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și a proprietății private și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*. De asemenea sunt invocate dispozițiile art. 1 — *Protecția proprietății*, cuprinse în Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că asupra prevederilor legale criticate s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 267 din 24 aprilie 2018, în raport cu aceleași dispoziții constituționale și cu o motivare identică. Prin această decizie, Curtea a reținut, în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, că, potrivit Codului civil din 1864 (art. 1.722, art. 1.737 pct. 4, art. 1.738 și art. 1.742), privilegiul special imobiliar trebuia adus la cunoștința terților prin înscrierea unui proces-verbal, întocmit după începerea lucrărilor de antrepriză, iar prin această înscriere trecea înaintea ipotecilor ce grevau același imobil, chiar și dacă acestea din urmă erau înscrise înaintea privilegiului, însă înainte de începerea lucrărilor. În concluzie, pentru a putea fi preferat ipotecilor, privilegiul special imobiliar trebuia să fie înscris potrivit procedurii stabilite prin lege (art. 1.737 pct. 4 din Codul civil din 1864, respectiv art. 103 din Regulamentul de organizare și funcționare a birourilor de cadastru și publicitate imobiliară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 633/2006 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a birourilor de cadastru și publicitate imobiliară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1049 din 29 decembrie 2006, în prezent abrogat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 și 571 bis din 31 iulie 2014), iar dacă înscrierea se făcea tardiv, privilegiul respectiv se transforma în simplă ipotecă, cu consecința că dobânda rang de prioritate de la data înscrierii, trecând după ipotecile înscrise anterior (art. 1.745 din Codul civil din 1864).

24. Prin noul Cod civil, materia privilegiilor a fost reformată de către legiuitor, fiind eliminată categoria privilegiilor speciale imobiliare. Astfel, potrivit art. 2.386 pct. 6 din Codul civil, arhitecții și antreprenorii care au convenit cu proprietarul să edifice, să reconstruiască sau să repare un imobil beneficiază de o ipotecă legală asupra imobilului, pentru garantarea sumelor datorate acestora, însă numai în limita sporului de valoare realizat. În mod identic regimului juridic al privilegiilor speciale imobiliare reglementate de Codul civil din 1864, ipoteca este un drept real accesoriu, ce conferă creditorului prerogativa preferinței și a urmăririi, însoțind dreptul de creanță a cărui executare o garantează. Potrivit art. 2.346 coroborat cu art. 2.421 din Codul civil, opozabilitatea ipotecii față de terți operează din ziua înscrierii în registrele de publicitate, iar stabilirea ordinii de preferință între ipoteci se face după criteriul temporal, potrivit regulii *prior tempore, potior jure*, criteriu după care se stabilește rangul ipotecilor.

25. Prin decizia menționată, Curtea a reținut că prevederile art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011 reprezintă o normă tranzitorie, destinată reglementării situației juridice a privilegiilor speciale imobiliare născute sub imperiul vechii reglementări, dat fiind faptul că, în prezent, aceste creanțe privilegiate sunt reglementate ca ipoteci legale, potrivit art. 2.386 din Codul civil. Or, din examinarea regimului juridic anterior al privilegiilor speciale imobiliare, Curtea a reținut că acestea confereau prerogativa preferinței și a urmăririi, asemenea ipotecilor, astfel încât este justificată opțiunea legiuitorului de a include privilegiile speciale imobiliare în categoria ipotecilor legale.

26. Cu privire la opozabilitatea față de terți a privilegiului special imobiliar, în lipsa înscrierii privilegiului, anterior ipotecilor înscrise după începerea lucrărilor, prin aceeași decizie, paragraful 29, Curtea a reținut că privilegiul special imobiliar avea valoarea unei creanțe ipotecare și dobânda rang de prioritate în aceleași condiții ca și ipotecile, respectiv în ordinea înscrierii, astfel încât prevederea legală criticată reflectă practic, din acest punct de vedere, o identitate de regim juridic, în sensul că privilegiul imobiliar care nu a fost înscris până la data intrării în vigoare a Codului civil din 2009 va dobândi rang de prioritate de la data înscrierii, în conformitate cu regimul juridic al opozabilității ipotecilor legale. În acest sens dispun și prevederile art. 155 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, potrivit căroră formalitățile de publicitate pentru opozabilitate față de terți a privilegiilor sunt guvernate de dispozițiile legii în vigoare la data efectuării acestora. Prin urmare, Curtea reține că este firesc ca privilegiile speciale imobiliare născute anterior intrării în vigoare a Codului civil, dar neînscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare, să urmeze regimul juridic al ipotecilor legale, cu care au fost asimilate de legiuitor, în privința regimului de publicitate, dacă sunt înscrise după această dată. De asemenea, în privința privilegiilor speciale imobiliare înscrise fie în vechile registre de publicitate imobiliară, fie în noile cărți funciare, până la intrarea în vigoare a Codului civil, acestea au dobândit rang de prioritate tot de la data înscrierii, astfel încât este justificată opțiunea legiuitorului de a converti a acestora în ipoteci legale. Din acest punct de vedere, dobândirea de rang de prioritate, în concordanță cu prevederile legii în vigoare la momentul înscrierii, este în acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii civile.

27. Curtea a mai reținut că, în măsura realizării formalităților de informare a terților, în scop de opozabilitate, dreptul de garanție al creditorului este pe deplin protejat, în concordanță cu dispozițiile constituționale privind protecția dreptului de proprietate privată și cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la protecția proprietății. Astfel, din perspectiva jurisprudenței Curții

Europene a Drepturilor Omului referitoare la noțiunea de „bun”, în situații precis delimitate, această noțiune include și creanțele determinate potrivit dreptului intern (a se vedea Hotărârea din 20 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *Pressos Compania Naviera — S.A. și alții împotriva Belgiei*, paragraful 31, Hotărârea din 6 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Draon împotriva Franței*, paragraful 65, Hotărârea din 10 iulie 2002, pronunțată în Cauza *Gratzinger și Gratzingerova împotriva Cehiei*, paragraful 69).

28. De asemenea, prin decizia menționată, s-a reținut că opțiunea legiuitorului de instituire a unui termen de un an, calculat fie de la intrarea în vigoare a Codului civil (pentru privilegiile înscrise înainte de această dată), fie de la data înscrierii (pentru privilegiile înscrise după intrarea în vigoare a Codului civil), la expirarea căruia privilegiile speciale imobiliare se convertesc de plin drept în ipotecile legale, a avut în vedere uniformizarea regimului juridic al privilegiilor speciale imobiliare înscrise, dat fiind faptul că efectul înscrierii, indiferent de momentul când aceasta s-a realizat, era dat de dobândirea rangului de prioritate, aspect esențial în identificarea regimului juridic al opozabilității privilegiilor speciale imobiliare cu cel al ipotecilor legale.

29. În concluzie, Curtea a statuat, în legătură cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 71/2011, că transformarea privilegiilor speciale imobiliare, reglementate în Codul civil din 1864, în ipotecile legale corespunde naturii juridice a acestora, de veritabile drepturi reale de garanție, care confereau prerogativa preferinței și a urmăririi și în temeiul reglementării anterioare, și nu este de natură să contravină dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii civile și art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată.

30. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011, prin aceeași decizie, Curtea a reținut că, în acord cu principiul de drept intertemporal *tempus regit actum*, atât constituirea și conținutul privilegiului, cât și opozabilitatea acestuia sunt supuse legii în

vigoare la data nașterii privilegiului sau, respectiv, a efectuării formalităților de publicitate. În același sens, prevederile art. 155 alin. (3), criticate în cauză, dispun că privilegiile pentru care formalitățile de publicitate au fost efectuate înainte de intrarea în vigoare a Codului civil își păstrează rangul de prioritate dobândit conform legii în vigoare la momentul realizării acestora. Așadar, este firesc ca rangul de prioritate al privilegiului imobiliar special să fie dat de momentul efectuării formalităților de publicitate, în deplin acord cu principiul constituțional al neretroactivității legii civile. Pretinsa „transformare a rangului de prioritate” și, implicit, pretinsa modificare a conținutului privilegiului imobiliar nu reprezintă o transformare, ci o dobândire de rang de prioritate, având în vedere faptul că, în acord cu natura juridică a fostului privilegiu special imobiliar, actuala ipotecă legală, atât în temeiul Codului civil din 1864, cât și al noului Cod civil, dobândirea rangului de prioritate este legată intrinsec de îndeplinirea formalităților de publicitate. Prin urmare, în cazul unui concurs între creditorii ipotecari și un creditor privilegiat, în lipsa înscrierii privilegiului, înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, rangul acestuia este dat de legea în vigoare la data înscrierii, aferentă regimului juridic al ipotecilor legale, astfel încât criticile de neconstituționalitate, raportate la dispozițiile art. 15 alin. (2) și art. 53 din Constituție, nu au fost reținute.

31. Cele statuate în decizia menționată își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

32. Totodată, în prezenta cauză, în legătură cu susținerile referitoare la lipsa unui termen pentru exercițiul prerogativelor de conservare a privilegiului special imobiliar, în Codul civil din 1864, precum și diversitatea opiniilor exprimate în doctrină în legătură cu acest aspect, Curtea mai reține că aceste susțineri nu se pot constitui în veritabile argumente de neconstituționalitate, vizând, în realitate, o critică a unei opțiuni a legiuitorului, asupra căreia Curtea nu se poate pronunța.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Modern Bau — S.R.L. din Cluj-Napoca și Societatea Mokoryte — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 1.298/1.285/2013/a16 al Tribunalului Specializat Cluj și constată că dispozițiile art. 78 alin. (2) și art. 155 alin. (3) din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Specializat Cluj și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru completarea Legii nr. 176/2018 privind internshipul

Având în vedere faptul că Programul de guvernare 2017—2020, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 53/2017 pentru acordarea încrederii Guvernului, la secțiunea „Șanse reale pentru tineri”, face referire la „Promovarea transformării internshipurilor în contracte de muncă permanente”, iar printre măsurile propuse se regăsesc și programele de tip „Internship” prin care participanților le este oferită oportunitatea de a dobândi experiență, prin desfășurarea unei activități într-un mediu organizat și de a se familiariza cu metodele de lucru ale unei organizații-gazdă,

ținând cont de faptul că începând cu anul 2013, Secretariatul General al Guvernului a finanțat Programul oficial de internship al Guvernului României, care a debutat cu 25 de tineri care au parcurs acest program la nivelul structurilor din aparatul de lucru al Guvernului, fiind extins în următorii ani și la nivelul ministerelor și instituțiilor publice din cadrul administrației publice centrale, în calitate de organizații-gazdă, ajungându-se astfel, după șase ediții ale programului, la un total de 975 de tineri care fac parte din rețeaua de alumni a Programului oficial de internship al Guvernului României,

având în vedere faptul că, pentru anul 2019, Programul oficial de internship al Guvernului României urmează a fi demarat în luna martie, iar textul actual al Legii nr. 176/2018 privind internshipul nu reglementează Programul oficial de internship al Guvernului României, se impune adoptarea unor măsuri, în regim de urgență, pentru reglementarea modalității de continuare a organizării acestui program de către Secretariatul General al Guvernului, atât la nivelul aparatului de lucru al Guvernului, cât și la nivelul ministerelor și instituțiilor publice ale administrației publice centrale,

ținând cont de faptul că în bugetul de venituri și cheltuieli al Secretariatului General al Guvernului pentru anul 2019 este necesar a fi prevăzute fonduri pentru organizarea Programului oficial de internship al Guvernului României,

având în vedere faptul că integrarea pe piața muncii depinde atât de pregătirea adecvată a celor interesați, cât și de existența unor locuri de muncă corespunzătoare,

în considerarea faptului că neadoptarea prezentei reglementări ar conduce la imposibilitatea pregătirii tinerilor pentru integrarea pe piața muncii în domeniile de activitate ale ministerelor și instituțiilor publice din cadrul administrației publice centrale și, implicit, la nerealizarea Programului de guvernare 2017—2020,

în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul general public și constituie situații de urgență și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Articol unic. — Legea nr. 176/2018 privind internshipul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 626 din 19 iulie 2018, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) *instituție organizatoare* — Secretariatul General al Guvernului, care organizează Programul oficial de internship al Guvernului României pentru ministerele și instituțiile publice ale administrației publice centrale;”.

2. După articolul 8 se introduce un nou capitol, capitolul II¹, cuprinzând articolele 8¹—8³, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL II¹

Organizarea Programului oficial de internship al Guvernului României

Art. 81. — (1) Programul oficial de internship al Guvernului României este organizat de Secretariatul General al Guvernului, în calitate de instituție organizatoare pentru ministerele și instituțiile publice ale administrației publice centrale, care au calitatea de organizație-gazdă; pentru internii care prestează activitatea în cadrul structurilor aparatului de lucru al Guvernului, Secretariatul General al Guvernului are și calitatea de organizație-gazdă.

(2) Finanțarea Programului oficial de internship al Guvernului României, inclusiv indemnizația cuvenită internului, se asigură din bugetul Secretariatului General al Guvernului aprobat anual cu această destinație.

Art. 82. — (1) Secretariatul General al Guvernului, în calitate de instituție organizatoare, poate încheia în mod simultan contracte de internship pentru un număr de interni care nu poate fi mai mare de 50% din numărul total al salariaților aparatului de lucru al Guvernului.

(2) În cadrul Programului oficial de internship al Guvernului României organizat de Secretariatul General al Guvernului ca instituție organizatoare pot presta activitate în mod simultan, în cadrul aceleiași organizații-gazdă, un număr de interni care nu poate fi mai mare de 5% din numărul total al salariaților organizației-gazdă respective.

(3) Secretariatul General al Guvernului eliberează internului certificatul de internship pentru participarea la Programul oficial de internship al Guvernului României.

Art. 83. — Obligațiile prevăzute la art. 3, 12, art. 16 lit. b) și f), art. 17, 18 și art. 19 alin. (1) pentru organizația-gazdă vor fi îndeplinite de Secretariatul General al Guvernului, în calitate de instituție organizatoare.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

Ministrul muncii și justiției sociale,

Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind reactualizarea valorii taxelor pentru activitățile miniere,
prevăzute de Legea minelor nr. 85/2003

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 44 alin. (5) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Valoarea taxelor anuale, prevăzute la art. 44 alin. (2)—(4) din Legea minelor nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 27 martie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se reactualizează după cum urmează:

- a) taxa anuală pentru activitatea de prospecțiune se stabilește la 358 lei/km²;
- b) taxa anuală pentru activitatea de explorare se stabilește la 1.437 lei/km²;
- c) taxa anuală pentru activitatea de exploatare se stabilește la 35.923 lei/km².

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Președintele Agenției Naționale
pentru Resurse Minerale,

Gigi Dragomir

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

Ministrul economiei,

Niculae Bădălău

p. Ministrul energiei,

Doru Vișan,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind stabilirea instituțiilor publice și organelor de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului, și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului, sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Hotărârea Guvernului nr. 21/2017 privind organizarea, funcționarea și atribuțiile Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 20 ianuarie 2017, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 3 alineatul (1), punctele 11 și 21 se abrogă.**

2. **În anexă, punctele 1, 5, 6, 9, 10 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„1. Cancelaria Prim-Ministrului, structură fără personalitate juridică, în subordinea prim-ministrului;

5. Institutul Național de Statistică, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului prin Cancelaria Prim-Ministrului;

6. Agenția Națională pentru Romi, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în

subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului prin Cancelaria Prim-Ministrului;

9. Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului prin Cancelaria Prim-Ministrului;

10. Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului prin Cancelaria Prim-Ministrului;

12. Secretariatul de Stat pentru Culte, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului prin Cancelaria Prim-Ministrului;”

3. **În anexă, după punctul 20 se introduce un nou punct, punctul 21, cu următorul cuprins:**

„21. Autoritatea Națională pentru Formare Profesională Inițială în Sistem Dual din România, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea prim-ministrului.”

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Toni Greblă

Ministrul afacerilor externe,

Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat pentru afaceri europene,

George Ciamba

București, 5 martie 2019.

Nr. 130.

ANEXĂ

Instituțiile publice și organele de specialitate ale administrației publice centrale coordonate de prim-ministru, prin Cancelaria Prim-Ministrului

1. Institutul Național de Statistică, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;

2. Agenția Națională pentru Romi, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;

3. Agenția Națională pentru Resurse Minerale, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate

juridică, în subordinea Guvernului, finanțat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;

4. Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;

5. Secretariatul de Stat pentru Culte, organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

privind aprobarea încheierii Contractului de servicii publice de transport cu metroul pentru anul 2019 al Societății de Transport cu Metroul București „METROREX” — S.A.

Având în vedere:

— Referatul Direcției transport feroviar din Ministerul Transporturilor nr. 2.524/215/AP din data de 22.01.2019;

— Hotărârea Consiliului de administrație al Societății de Transport cu Metroul București „Metrorex” — S.A. nr. 2 din data de 22.01.2019,

ținând cont de prevederile art. II alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/2016 pentru modificarea alin. (4) al art. 241 din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, precum și pentru stabilirea unor măsuri privind aplicarea în domeniul transportului cu metroul a prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1.191/69 și nr. 1.107/70 ale Consiliului, aprobată prin Legea nr. 27/2017,

în temeiul art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă încheierea Contractului de servicii publice de transport cu metroul pentru anul 2019 al Societății de Transport cu Metroul București „METROREX” — S.A., prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin, care se încheie în două exemplare originale.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

București, 26 februarie 2019.

Nr. 562.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelelor de distribuție a energiei electrice

Având în vedere prevederile art. 51 alin. (2) și (3) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelelor de distribuție a energiei electrice, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea acestora.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 75/2013 privind aprobarea Metodologiei pentru evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelelor de distribuție a energiei electrice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 666 din 30 octombrie 2013.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
Dumitru Chiriță

București, 28 februarie 2019.
Nr. 36.

ANEXĂ

METODOLOGIE

pentru evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelelor de distribuție a energiei electrice

CAPITOLUL I

Scop

Art. 1. — Metodologia stabilește etapele și procedura de analiză și soluționare a cererilor de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție pentru electrificarea localităților sau extinderea rețelei electrice de distribuție, formulate de autoritățile administrației publice locale sau centrale, denumite în continuare *autorități publice*, în baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism, inclusiv modalitatea de evaluare a condițiilor de finanțare a lucrărilor respective.

CAPITOLUL II

Domeniu de aplicare

Art. 2. — Metodologia se aplică de către:

a) autoritățile publice, pentru:

- (i) întocmirea cererii și a documentației aferente acesteia, privind dezvoltarea rețelei electrice de distribuție pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelei de distribuție în baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism;
- (ii) cofinanțarea lucrărilor de investiții necesare dezvoltării rețelei electrice de distribuție pentru electrificarea localităților sau pentru extinderea rețelei electrice de distribuție, în conformitate cu rezultatele studiului de fezabilitate prevăzut la lit. b) pct. (ii);

(iii) realizarea rețelelor electrice respective;

b) operatorii de distribuție concesionari, pentru:

- (i) analiza și soluționarea cererilor privind electrificarea sau extinderea rețelei electrice de distribuție, formulate de autoritățile publice, în baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism aprobate;
- (ii) evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor în vederea dezvoltării rețelei electrice de distribuție pentru electrificarea localităților sau pentru extinderea rețelei electrice de distribuție, în cadrul unui studiu de fezabilitate întocmit în baza cererii și a documentației aferente depuse de autoritățile publice;
- (iii) finanțarea sau cofinanțarea lucrărilor de investiții prevăzute la lit. a) pct. (ii);
- (iv) realizarea, operarea și întreținerea rețelelor electrice respective;

c) utilizatorii persoane fizice și juridice care au solicitat autorității publice dezvoltarea rețelei electrice în baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism, în vederea racordării la rețeaua electrică de interes public, pentru cofinanțarea lucrărilor de investiții necesare dezvoltării rețelei electrice de distribuție, în conformitate cu rezultatele studiului de fezabilitate prevăzut la lit. b) pct. (ii).

CAPITOLUL III

Definiții și abrevieri

Art. 3. — (1) Termenii utilizați în prezenta metodologie sunt definiți în următoarele acte normative:

a) Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Lege*;

b) Hotărârea Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *Hotărârea Guvernului nr. 907/2016*;

c) Regulamentul privind racordarea utilizatorilor la rețelele electrice de interes public, aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 59/2013, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Regulament de racordare*.

(2) Termenii și expresiile utilizate în prezenta metodologie, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se definesc astfel:

a) *electrificarea (unei localități)* — dezvoltarea rețelei electrice de distribuție de interes public deținute de operatorul de distribuție concesionar prin realizarea de noi capacități de distribuție și efectuarea lucrărilor de întărire a rețelei electrice strict necesare, în vederea racordării la rețea a unei localități neelectrificate, în scopul alimentării cu energie electrică a locurilor de consum, a obiectivelor de importanță strategică, care contribuie la securitatea și siguranța națională, precum și a obiectivelor sociale de interes public din localitatea respectivă;

b) *extinderea rețelei electrice de distribuție* — dezvoltarea rețelei electrice de distribuție de interes public deținute de operatorul de distribuție concesionar prin realizarea, într-o zonă dintr-o localitate electrificată, a unor noi capacități de distribuție și efectuarea lucrărilor de întărire a rețelei electrice strict necesare, în vederea racordării mai multor locuri de consum, a obiectivelor de importanță strategică, care contribuie la securitatea și siguranța națională, precum și a obiectivelor sociale de interes public la rețeaua electrică de interes public din zona respectivă;

c) *obiective sociale de interes public* — obiective stabilite de autoritățile publice în conformitate cu prevederile legale în vigoare, care implică garantarea și respectarea de către instituțiile și autoritățile publice a drepturilor, libertăților și intereselor legitime ale cetățenilor, recunoscute de Constituție, legislația internă și tratatele internaționale la care România este parte, precum și îndeplinirea atribuțiilor de serviciu, cu respectarea principiilor eficienței, eficacității și economicității cheltuirii resurselor;

d) *obiective de importanță strategică, care contribuie la securitatea și siguranța națională* — sunt obiectivele stabilite astfel de către organele abilitate ale statului.

(3) În prezenta metodologie se folosesc următoarele abrevieri:

a) *DRI* — durata de recuperare a investiției;

b) *VAN* — valoarea actualizată netă;

c) *Itotal* — valoarea totală estimată a investiției;

d) *Ief* — valoarea calculată pentru eficiența economică a investiției;

e) *RRR* — rata reglementată a rentabilității.

CAPITOLUL IV

Dispoziții generale

Art. 4. — (1) Operatorul de distribuție concesionar asigură dezvoltarea și finanțarea rețelei de distribuție pentru electrificarea localităților ori pentru extinderea rețelelor de distribuție în zona acoperită de contractul de concesiune, respectiv de licența pe care acesta o deține, ca urmare a

solicitării autorităților publice efectuate în baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism aprobate, în condițiile prezentei metodologii.

(2) În cazul în care realizarea investițiilor prevăzute la alin. (1) nu este justificată economic pentru operatorul de distribuție concesionar, acestea se realizează prin cofinanțarea de către autoritățile publice și/sau utilizatorii persoane fizice și juridice care au solicitat racordarea la rețea în acea zonă.

(3) Evaluarea condițiilor de finanțare a investițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se determină de operatorul de distribuție concesionar în baza unui studiu de fezabilitate, conform prezentei metodologii.

(4) Rețeaua electrică de distribuție prevăzută la alin. (1) nu cuprinde instalațiile de racordare individuale pentru niciun loc de consum. După punerea în funcțiune a rețelei electrice de distribuție, racordarea instalațiilor utilizatorilor la respectiva rețea se face în conformitate cu prevederile reglementărilor în vigoare.

CAPITOLUL V

Etapele procesului de evaluare a condițiilor de finanțare a lucrărilor de electrificare a localităților sau de extindere a rețelei electrice de distribuție, prevăzute în cadrul planurilor de dezvoltare regională și de urbanism

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 5. — Pentru evaluarea condițiilor de finanțare a lucrărilor de electrificare a localităților sau de extindere a rețelei electrice de distribuție se parcurg următoarele etape:

a) depunerea de către autoritatea publică a cererii și a documentației aferente acesteia;

b) întocmirea studiului de fezabilitate de către operatorul de distribuție concesionar și evaluarea lucrărilor de investiții din punctul de vedere al eficienței economice;

c) transmiterea răspunsului către autoritatea publică privind rezultatele studiului de fezabilitate cuprinzând, dacă este cazul, oferta de coparticipare la finanțare, cu cota rezultată din calculul de eficiență ce revine autorității publice și/sau utilizatorilor pentru finanțarea investiției solicitate.

SECȚIUNEA a 2-a

Depunerea de către autoritatea publică a cererii și a documentației aferente

Art. 6. — (1) În baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism aprobate, autoritatea publică solicită operatorului de distribuție concesionar, printr-o cerere scrisă, dezvoltarea rețelei electrice de distribuție pentru electrificarea localității ori pentru extinderea rețelei electrice de distribuție în zona acoperită de contractul de concesiune.

(2) Cererea prevăzută la alin. (1) constituie o ofertă fermă, angajantă, și se face pentru fiecare localitate sau zonă dintr-o localitate pentru care se solicită, după caz, electrificarea sau extinderea rețelei electrice de distribuție.

Art. 7. — (1) Cererea autorității publice se transmite operatorului de distribuție concesionar însoțită de următoarele documente, în copie:

a) planul urbanistic general (*PUG*) în vigoare la data solicitării, pentru localitatea unde se propune electrificarea/extinderea rețelei electrice de distribuție, cu prezentarea echipării edilitare existente și a propunerilor de dezvoltare a acesteia, inclusiv a rețelelor electrice pentru asigurarea necesarului de consum: piese scrise și piese desenate;

b) planul urbanistic zonal (*PUZ*) în vigoare la data solicitării pentru zona de dezvoltare a unității administrativ-teritoriale unde se propune extinderea rețelei electrice de distribuție, cu prezentarea echipării edilitare existente și a propunerilor de

dezvoltare a acesteia, inclusiv a rețelelor electrice, pentru asigurarea necesarului de consum: piese scrise și piese desenate;

c) actele doveditoare asupra proprietății terenului pe care urmează să fie amplasate rețelele electrice de distribuție;

d) procesele-verbale de trasare (bornare) a drumurilor publice și a celorlalte terenuri pe care vor fi amplasate rețelele electrice de distribuție și/sau planul de situație scara 1:2000 cu drumurile publice și celelalte terenuri pe care vor fi amplasate rețelele electrice de distribuție, vizat de serviciul de cadastru al autorității publice. Pe planul de situație vor fi indicate amplasamentele locurilor de consum ale utilizatorilor persoane fizice și juridice care au solicitat dezvoltarea rețelei în acea zonă;

e) autorizații de construire sau certificate de urbanism pentru construcțiile aferente viitoarelor locuri de consum în zona unde se solicită dezvoltarea rețelei electrice de distribuție, dacă acestea au fost emise;

f) memorii conținând gradul de dezvoltare existent și perspectiva de dezvoltare a localității sau a zonei, inclusiv următoarele informații:

(i) numărul de locuri de consum existente, în curs de construire sau cu autorizații de construire în termen de valabilitate, precizând locațiile pentru care sunt deja emise autorizații de construire, inclusiv prin marcarea lor pe piesele desenate transmise conform prevederilor lit. a);

(ii) numărul final de locuri de consum din zonă;

(iii) numărul de utilizatori, alții decât clienți finali casnici, cu precizarea destinației consumului, dacă este cazul;

(iv) eșalonarea în timp a numărului de utilizatori corespunzător etapelor de finalizare a locuințelor sau construcțiilor cu altă destinație;

(v) date documentate privind puterea totală necesară pe etape de dezvoltare a zonei și puterea finală, atât pentru consumul casnic, cât și pentru consumul noncasnic, dacă autoritatea publică deține aceste date;

g) acordul de principiu al utilizatorilor persoane fizice și juridice, care au solicitat dezvoltarea rețelei în acea zonă, de a participa la cofinanțarea lucrărilor;

h) acordul de principiu al proprietarilor de teren privind dreptul de uz și servitute asupra terenului afectat de realizarea lucrărilor;

i) studiul de fezabilitate al obiectivului de investiții pentru care autoritatea publică solicită extinderea rețelei, dacă acesta există.

(2) PUG și PUZ pot fi înlocuite cu un document similar, aprobat printr-o hotărâre a consiliului local, urmând ca cele două planuri să fie transmise ulterior, cel mai târziu la semnarea contractului de finanțare.

SECȚIUNEA a 3-a

Întocmirea studiului de fezabilitate de către operatorul de distribuție concesionar și evaluarea lucrărilor de investiții din punctul de vedere al eficienței economice

Art. 8. — (1) Operatorul de distribuție concesionar întocmește studiul de fezabilitate în vederea determinării eficienței economice a investiției necesare pentru electrificarea localității sau pentru extinderea rețelei electrice de distribuție solicitate de autoritatea publică, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 907/2016.

(2) Operatorul de distribuție concesionar întocmește studiul de fezabilitate în termen de maximum 60 de zile de la depunerea de către autoritatea publică a cererii însoțite de documentația prevăzută la art. 7.

Art. 9. — (1) Operatorul de distribuție concesionar stabilește soluția tehnică pentru dezvoltarea de rețea în conformitate cu prevederile normelor tehnice în vigoare, în baza datelor precizate în documentația anexată cererii de către autoritatea

publică. În situația în care autoritatea publică nu poate furniza date privind puterea necesară pentru viitoarele locuri de consum, operatorul de distribuție concesionar utilizează, pentru calculul puterii instalate și al puterii absorbite a unui loc de consum, valorile prevăzute în normele tehnice în vigoare.

(2) Operatorul de distribuție concesionar analizează în cadrul studiului de fezabilitate și o variantă alternativă de alimentare cu energie electrică bazată pe surse regenerabile, cu posibilitatea stocării energiei electrice, determinând indicatorii de performanță a alimentării cu energie electrică în această variantă (continuitate, siguranță în alimentare etc.), numai în situația în care extinderea de rețea/electrificarea are în vedere localități sau zone neelectrificate sau izolate, aflate la mai mult de 3 km de rețeaua de medie tensiune existentă.

(3) Operatorul de distribuție concesionar nu are obligația executării lucrării prevăzute prin soluția alternativă, urmând ca aceasta să fie finanțată de către autoritatea publică și realizată cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) După realizarea alimentării cu energie electrică în soluția alternativă prevăzută la alin. (3), la solicitarea autorității publice, operatorul de distribuție concesionar poate prelua în folosință rețeaua electrică de distribuție, prin contract de comodat.

(5) Dezvoltarea rețelei electrice de distribuție de interes public se poate realiza în etape, corelat cu etapele de finalizare a construcțiilor aferente viitoarelor locuri de consum. În cazul în care autoritatea publică optează pentru dezvoltarea în etape, devizul general, cotele de eficiență și cotele de cofinanțare se stabilesc pentru fiecare etapă, iar contractul de cofinanțare se încheie în mod corespunzător, pe etape.

(6) În cadrul studiului de fezabilitate, costurile pentru realizarea lucrărilor necesare pentru electrificarea localității sau pentru extinderea rețelei electrice de distribuție se stabilesc de către operatorul de distribuție concesionar, conform devizului general, întocmit pe bază de măsurători estimative preliminare.

(7) Prin studiul de fezabilitate se stabilesc valoarea totală estimată a investiției I_{total} și eșalonarea costurilor în corelare cu graficul de realizare a investiției.

Art. 10. — (1) În vederea realizării lucrărilor necesare pentru electrificarea localității/extinderea rețelei electrice de distribuție solicitate, operatorul de distribuție concesionar evaluează lucrările de investiții din punctul de vedere al eficienței economice, prin analiza următorilor indicatori de performanță financiară stabiliți prin studiul de fezabilitate, cu respectarea metodei de calcul prevăzute în anexa nr. 1:

a) valoarea actualizată netă (VAN);

b) durata de recuperare a investiției (DRI).

(2) Pentru calculul indicatorilor de performanță financiară prevăzuți la alin. (1) se utilizează:

a) rata de actualizare egală cu valoarea ratei reglementate a rentabilității (RRR), utilizată la stabilirea tarifului pentru serviciul de distribuție a energiei electrice, la nivelul valorii aprobate pentru perioada de reglementare curentă;

b) durata de analiză egală cu durata de viață economică a investiției, determinată prin ponderarea duratelor de viață reglementate ale mijloacelor fixe rezultate din lucrarea de investiții, dar nu mai mică de 25 de ani.

(3) Se consideră eficiente economic lucrările pentru care valorile indicatorilor rezultați din studiul de fezabilitate îndeplinesc simultan condițiile:

a) $VAN > 0$;

b) $DRI \leq$ durata prevăzută la alin. (2) lit. b).

(4) În situația în care lucrările necesare pentru electrificarea localității/extinderea rețelei electrice de distribuție sunt eficiente din punct de vedere economic conform alin. (3), operatorul de distribuție concesionar are obligația, conform prevederilor legale, să asigure finanțarea investiției totale I_{total} .

Art. 11. — (1) În cazul în care ca urmare a analizei indicatorilor de eficiență economică VAN și DRI se constată că nu este îndeplinită cel puțin una dintre condițiile prevăzute la art. 10 alin. (3), valoarea investiției lef se calculează ca fiind valoarea maximă a investiției pentru care sunt îndeplinite ambele condiții prevăzute la art. 10 alin. (3).

(2) În situația prevăzută la alin. (1), operatorul de distribuție concesionar are obligația să asigure finanțarea valorii investiției după cum urmează:

a) ltotal în cazul în care lef este mai mare de 80% din valoarea ltotal a investiției;

b) lef în cazul în care lef se încadrează între 50% și 80% din valoarea ltotal a investiției;

c) ltotal/2 în cazul în care lef este mai mică de 50% din valoarea ltotal a investiției,

în condițiile coparticipării autorității publice în comun cu utilizatorii care au solicitat racordarea la rețea, la finanțarea lucrărilor cu valoarea diferenței până la ltotal.

Art. 12. — (1) Utilizatorii care au solicitat racordarea la rețea în zona pentru care autoritatea publică a solicitat dezvoltarea rețelei electrice de distribuție și au prezentat acordul de principiu conform art. 7 alin. (1) lit. g) sunt obligați să asigure cofinanțarea lucrărilor într-o cotă totală de cel puțin 20% din valoarea care revine în comun autorității publice și utilizatorilor conform prevederilor art. 11 alin. (2).

(2) Contribuția fiecărui utilizator la finanțare se stabilește de operatorul de distribuție în funcție de categoria de consumator, proporțional cu puterea maximă simultan absorbită de către acesta.

Art. 13. — (1) Finanțarea investiției se realizează prin încheierea unui contract de cofinanțare între operatorul de distribuție concesionar și autoritatea publică în nume propriu și, după caz, ca reprezentant al utilizatorilor, în cadrul căruia se prevăd următoarele:

a) sumele și calendarul de plată a contribuțiilor la cofinanțare;

b) calendarul de realizare a investiției;

c) componența comisiei comune operator — autoritate publică, care stabilește contribuțiile la cofinanțare în corelare cu valoarea totală a lucrărilor rezultată din procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, precum și sumele de regularizare a acestora, modalitatea și termenul-limită de plată a sumelor de regularizare care nu poate depăși 90 de zile de la punerea în funcțiune a rețelei;

d) obligațiile părților privind plata majorărilor de întârziere pentru fiecare zi care depășește termenul prevăzut la lit. c), care nu pot depăși nivelul dobânzii de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

(2) În contractul de cofinanțare încheiat în conformitate cu alin. (1) se vor prevedea, fără a fi exhaustive, următoarele drepturi ale operatorului de distribuție concesionar:

a) să folosească rețeaua realizată prin efectul legii;

b) fără a se aduce atingere dreptului prevăzut la lit. a), condițiile de exercitare a acestuia sunt cele prevăzute în procesul-verbal de predare în exploatare și/sau în contract;

c) să dezvolte rețeaua de distribuție;

d) să utilizeze întreaga capacitate a rețelei;

e) să asigure racordarea la rețea a unor noi solicitanți, cu respectarea prevederilor legale;

f) în situația în care finanțarea lucrărilor se face de către autoritatea publică și/sau utilizatori, să solicite documente tehnico-economice care să facă dovada calității materialelor și lucrărilor efectuate, precum și a valorii investiției;

g) să înlocuiască elemente de rețea, în urma unor necesități apărute în scopul modernizării, măririi capacității rețelei sau ca urmare a creșterii gradului de uzură ori deteriorării acesteia.

(3) Corelativ cu drepturile prevăzute la alin. (2), operatorul de distribuție concesionar are următoarele obligații:

a) să finanțeze, la expirarea duratei de viață sau în situațiile prevăzute în reglementările în vigoare, investițiile necesare înlocuirii elementelor rețelei pentru asigurarea continuității și calității serviciului de distribuție;

b) să opereze și să întrețină rețeaua pentru funcționarea în condiții de siguranță a acesteia conform normelor în vigoare.

(4) În vederea asigurării continuității și a siguranței în alimentarea cu energie electrică a clienților, în cazul în care prestarea serviciului public de distribuție se realizează prin intermediul mijloacelor fixe proprietate a terților, se interzice schimbarea destinației pentru care aceste mijloace fixe au fost construite.

Art. 14. — (1) Cu 90 de zile înainte de expirarea termenului de 5 ani de la punerea în funcțiune a rețelei, operatorul de distribuție concesionar recalculează cota de eficiență a investiției care rezultă în urma racordării ulterioare a altor utilizatori și returnează coparticipanților la finanțare diferența dintre cota de cofinanțare care le-a revenit inițial și cota de cofinanțare rezultată în urma recalculării eficienței, stabilite conform prevederilor art. 11.

(2) În situația în care, în urma recalculării prevăzute la alin. (1), valoarea eficientă a lucrării depășește 80% din valoarea totală a investiției prevăzută în procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, operatorul de distribuție concesionar este obligat să returneze participanților la cofinanțare contribuția acestora.

(3) Termenul de plată a sumelor de regularizare prevăzute la alin. (1) sau (2) nu poate depăși data împlinirii a 5 ani de la punerea în funcțiune a rețelei, iar nerespectarea acestuia conduce la obligația operatorului de a plăti majorări pentru fiecare zi de întârziere, care nu pot depăși nivelul dobânzii de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

Art. 15. — În situația prevăzută la art. 11 alin. (2), din totalul lucrărilor necesare pentru electrificarea localității/extinderea rețelei electrice de distribuție, dacă este posibil, operatorul de distribuție concesionar identifică:

a) elementele de rețea situate în vecinătatea rețelei electrice de distribuție existente, care corespund valorii ce urmează să fie finanțată de operatorul de distribuție concesionar;

b) elementele de rețea care corespund valorii ce urmează să fie finanțate în comun de autoritatea publică și utilizatori, acestea fiind întotdeauna în aval de rețeaua finanțată de operatorul de distribuție concesionar.

SECȚIUNEA a 4-a

Răspunsul către autoritatea publică privind rezultatele studiului de fezabilitate

Art. 16. — (1) Operatorul de distribuție concesionar transmite autorității publice care a solicitat electrificarea localității sau extinderea rețelei electrice de distribuție, în termen de maximum

90 de zile de la depunerea cererii însoțite de documentația prevăzută la art. 7, o notificare conținând:

a) rezultatele studiului de fezabilitate, respectiv descrierea soluției tehnice, valoarea obținută pentru I_{total} și, dacă este cazul, valoarea lef, precum și stabilirea cotelor de cofinanțare stabilite conform art. 11 alin. (2);

b) valoarea lucrărilor corespunzătoare $I_{total}/2$, lef și, respectiv, I_{total} - lef, după caz, precum și cele aferente valorii care revine autorității publice și fiecărui utilizator, stabilite conform prevederilor art. 11 și 12;

c) calendarul orientativ pentru realizarea lucrării;

d) solicitarea de a participa, în conformitate cu prevederile Legii, la finanțarea lucrărilor respective în situația prevăzută la art. 11, precum și informații referitoare la etapele ulterioare;

e) mențiunea suportării de către autoritatea publică a cheltuielilor efectuate pentru realizarea studiului de fezabilitate, în cazul refuzului de a participa la finanțarea lucrării.

(2) Notificarea menționată la alin. (1) va fi însoțită de propunerea de contract de finanțare.

CAPITOLUL VI

Finanțarea lucrărilor de investiții necesare pentru electrificarea sau extinderea rețelei electrice de distribuție, realizarea, operarea și întreținerea rețelelor electrice realizate

Art. 17. — (1) După primirea notificării prevăzute la art. 16, autoritatea publică analizează oferta de coparticipare la finanțare și, în situația acceptării acesteia, inclusiv prin aportul utilizatorilor prevăzut la art. 12, transmite operatorului de distribuție concesionar o scrisoare de confirmare în acest sens, în termen de maximum 60 de zile de la data primirii notificării.

(2) Scrisoarea de confirmare prevăzută la alin. (1) constituie un angajament ferm din partea autorității publice, inclusiv în numele utilizatorilor de a asigura cofinanțarea lucrării prin încheierea contractului de cofinanțare.

(3) Pentru localitățile neelectrificate izolate, autoritatea publică poate lua în calcul realizarea unor sisteme electroenergetice izolate, prin adoptarea variantei alternative de alimentare cu energie electrică stabilită prin studiul de fezabilitate în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (2).

(4) Neprimirea de către operatorul de distribuție concesionar a confirmării autorității publice în termenul prevăzut la alin. (1) echivalează cu neacceptarea ofertei de participare la finanțare de către autoritatea publică.

(5) Neacceptarea ofertei de participare la finanțare de către autoritatea publică, inclusiv prin aportul utilizatorilor prevăzut la art. 12, are drept consecință clasarea de către operatorul de distribuție concesionar a cererii inițiale și recuperarea de la autoritatea publică a cheltuielilor efectuate pentru realizarea studiului de fezabilitate.

(6) Operatorul de distribuție concesionar transmite autorității publice studiul de fezabilitate în termen de 10 zile lucrătoare de la achitarea de către autoritatea publică a costului integral al acestuia.

Art. 18. — (1) Operatorul de distribuție concesionar introduce în programul de investiții anual, în corelare cu perioada estimată de finalizare a lucrării:

a) valoarea investiției totale I_{total} , în situația în care aceasta îndeplinește condițiile de eficiență prevăzute la art. 10 alin. (3);

b) valoarea investiției I_{total} , defalcată pe surse de finanțare, în corelare cu prevederile art. 11 alin. (2), dacă a fost primită scrisoarea de confirmare pentru coparticiparea la finanțare din partea autorității publice.

(2) Operatorul de distribuție concesionar introduce investițiile în programul de investiții anual în ordinea cronologică în care au fost depuse cererile însoțite de documentația completă prevăzută la art. 7, acordând prioritate zonelor sau localităților neelectrificate în care există locuri de consum construite sau în curs de construire ori cu autorizații de construire în termen de valabilitate, precum și obiectivelor sociale de interes public și obiectivelor de importanță strategică.

(3) Lucrările de electrificare/extindere de rețea realizate de operatorul de distribuție concesionar, corespunzătoare valorii I_{total} , $I_{total}/2$ sau valorii lef, după caz, sunt considerate investiții din surse proprii și se recunosc în tarife în baza documentelor justificative.

(4) Operatorul de distribuție concesionar are obligația să comunice în scris autorității publice informații cu privire la includerea lucrărilor solicitate în programul de investiții anual, precizând calendarul de realizare a lucrărilor.

Art. 19. — În situația în care operatorul de distribuție concesionar finanțează valoarea investiției totale I_{total} , lucrările de electrificare/extindere de rețea se realizează de operatorul de distribuție concesionar ca lucrări proprii, în conformitate cu reglementările în vigoare aplicabile.

Art. 20. — (1) În situația în care autoritatea publică a transmis scrisoarea de confirmare prevăzută la art. 17 alin. (1), coparticiparea autorității publice la finanțarea lucrărilor, inclusiv prin aportul utilizatorilor prevăzut la art. 12, după caz, se realizează prin încheierea între autoritatea publică în nume propriu și ca reprezentant al utilizatorilor și operatorul de distribuție concesionar a contractului de cofinanțare, prevăzut la art. 13.

(2) Pentru realizarea lucrărilor de electrificare a localității/extindere de rețea în situația cofinanțării, autoritatea publică, în nume propriu și ca reprezentant al utilizatorilor, după caz, și operatorul de distribuție concesionar încheie împreună un contract de execuție de lucrări cu un operator economic atestat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 21. — (1) Proiectarea și executarea lucrărilor de dezvoltare a rețelei de distribuție se realizează cu respectarea normelor în vigoare, de către operatori economici atestați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE).

(2) Termenul de realizare a lucrărilor de dezvoltare a rețelei de distribuție este de maximum 180 de zile de la obținerea autorizației de construire.

(3) Termenul prevăzut la alin. (2) se poate prelungi în cazuri justificate de complexitatea lucrărilor, în corelare cu etapele de realizare a acestora.

Art. 22. — (1) În cazul în care, ca urmare a comunicării prevăzute la art. 16, autoritatea publică și/sau utilizatorii care au solicitat racordarea la rețea în zona pentru care s-a solicitat dezvoltarea rețelei electrice de distribuție decid să finanțeze integral investiția cu valoarea I_{total} , aceasta se realizează de către autoritatea publică în calitate de titular de investiție, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), lucrările se execută în baza unei documentații tehnico-economice avizate de operatorul de distribuție concesionar. Operatorul de distribuție concesionar are obligația să avizeze proiectul tehnic și caietul de sarcini în termen de maximum 30 de zile de la depunerea acestora.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), după finalizarea lucrărilor și semnarea proceselor-verbale de recepție la terminarea lucrărilor și de recepție a punerii în funcțiune, operatorul de distribuție concesionar este obligat să returneze autorității publice și/sau utilizatorilor cota sa de cofinanțare stabilită în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (2) și să preia rețeaua electrică aferentă acestei cote.

(4) În situația prevăzută la alin. (1), contractul de cofinanțare încheiat între operatorul de distribuție concesionar și autoritatea publică prevede, suplimentar față de clauzele de la art. 13 alin. (2) și (3), clauze referitoare la:

a) termenul de returnare a cotei de eficiență a investiției puse la dispoziția operatorului de către autoritatea publică și/sau utilizatori, care nu poate depăși data de 31 ianuarie a anului calendaristic următor celui în care a avut loc punerea în funcțiune a rețelei;

b) majorările de întârziere pentru fiecare zi care depășește termenul prevăzut la lit. a), care nu pot depăși nivelul dobânzii de întârziere datorate pentru neplata la termen a obligațiilor bugetare.

CAPITOLUL VII

Obligații privind monitorizarea lucrărilor cofinanțate

Art. 23. — (1) Operatorii de distribuție concesionari au obligația de a transmite ANRE în termen de 30 de zile de la încheierea fiecărui semestru datele de monitorizare a lucrărilor pentru electrificarea localităților sau pentru extinderea rețelei electrice de distribuție realizate prin cofinanțare, cu respectarea machetei prezentate în anexa nr. 2.

(2) Lucrările de investiții realizate prin cofinanțare aflate în curs se raportează la fiecare termen prevăzut la alin. (1), completându-se stadiul acestora.

(3) Prima raportare a lucrărilor prevăzute la alin. (1) se realizează la data de 31 iulie 2019.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 24. — Operatorii de distribuție concesionari își vor organiza activitatea privind analiza și soluționarea cererilor de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție pentru electrificarea localităților sau pentru extinderea rețelei electrice de distribuție, formulate de autoritățile publice în baza planurilor de dezvoltare regională și de urbanism, în conformitate cu prevederile prezentei metodologii.

Art. 25. — (1) După punerea în funcțiune a rețelei electrice de distribuție și, dacă este cazul, preluarea capacităților energetice conform prevederilor art. 22 alin. (3), racordarea instalațiilor utilizatorilor la respectiva rețea se face de către operatorul de distribuție concesionar, în conformitate cu prevederile reglementărilor în vigoare.

(2) Operatorul de distribuție concesionar prestează serviciul public de distribuție utilizatorilor racordați la respectiva rețea.

Art. 26. — (1) Cota din contravaloarea cheltuielilor cu finanțarea lucrărilor de realizare a rețelei electrice de interes public necesare pentru racordarea utilizatorilor individuali dintr-un ansamblu rezidențial, care se restituie dezvoltatorului de către operatorul de distribuție concesionar în condițiile prevăzute în anexa nr. 3 la Regulamentul de racordare, este valoarea lef a investiției, stabilită în conformitate cu modelul de calcul din prezenta metodologie, pe baza minimului dintre valoarea lucrărilor conform ofertei operatorului de distribuție concesionar și valoarea lucrărilor realizate rezultate din procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul în care la împlinirea termenului de 5 ani de la punerea în funcțiune a rețelei finanțate de dezvoltator numărul cererilor de racordare individuale înregistrate la operator din partea viitorilor clienți nu reprezintă cel puțin 80% din numărul total al locurilor de consum din ansamblu, operatorul de distribuție recalculează valoarea eficientă a rețelei în baza puterii aprobate în certificatele de racordare emise și restituie dezvoltatorului cota de eficiență recalculată; dreptul dezvoltatorului de a primi contravaloarea cheltuielilor cu finanțarea lucrărilor de realizare a rețelei electrice de interes public încetează după acest termen.

(3) Termenul de returnare a cotei de eficiență a rețelei finanțate de dezvoltator este de 30 de zile de la împlinirea a 5 ani de la data punerii în funcțiune a rețelei, pentru cazul prevăzut la alin. (2).

(4) În situația în care operatorul recalculează eficiența rețelei ca urmare a racordării unui utilizator/dezvoltator din afara ansamblului rezidențial, diferența de eficiență se returnează primului dezvoltator în termen de 30 de zile de la racordarea utilizatorului/dezvoltatorului din afara ansamblului, în cazul în care a fost îndeplinită condiția de returnare a cotei de eficiență a investiției prevăzută de Regulamentul de racordare, sau în termen de 30 de zile de la îndeplinirea acestei condiții, în cazul în care la data racordării nu a fost îndeplinită.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică și în cazul contractelor de finanțare încheiate înainte de intrarea în vigoare a prezentei metodologii, dacă acestea nu conțin valoarea cotei de eficiență ce se restituie dezvoltatorului și aceasta nu a fost restituită.

Art. 27. — (1) Prevederile prezentei metodologii se aplică la soluționarea cererilor de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție depuse la operatorul de distribuție concesionar de autoritatea publică, după data intrării în vigoare a acesteia.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), cererile de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție pentru care la data intrării în vigoare a prezentei metodologii nu a fost încheiat contractul de cofinanțare se soluționează în conformitate cu prevederile prezentei metodologii.

(3) Finanțarea lucrărilor de dezvoltare a rețelei electrice de distribuție pentru care a fost încheiat contractul de cofinanțare se realizează în conformitate cu prevederile contractului încheiat.

Art. 28. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta metodologie.

*) Anexele nr. 1 și 2 nu se pot publica în Monitorul Oficial al României, Partea I, din motive tehnico-redacționale și se vor publica pe site-ul ANRE, www.anre.ro, la data intrării în vigoare a prezentei metodologii.

ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

HOTĂRÂRE**pentru modificarea Normelor procedurale
privind monitorizarea și controlul activității consultanților fiscali,
aprobate prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 14/2011**

În temeiul prevederilor art. 11 din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 36 alin. (1) lit. n) din Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 3/2017,

Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, întrunit în ședința din 25 februarie 2019, h o t ă r ă ș t e:

Art. I. — Articolul 4 din Normele procedurale privind monitorizarea și controlul activității consultanților fiscali, aprobat prin Hotărârea Consiliului superior al Camerei Consultanților Fiscali nr. 14/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 26 octombrie 2011, se abrogă.

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,
Dan Manolescu

București, 25 februarie 2019.

Nr. 4.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 220695